

Statsrevisionens Indstilling angaaende Statsregnskabets §§ 2, 4, 5, 6 og 10:

„Statsrevisionen for 1873—74 vil have at modtage og behandle de manglende Bepaarelser fra Finantsministeriet og

Sammes Indstilling angaaende Statsregnskabets § 21, Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

a. Statsrevisionen for 1873—74 vil have at modtage og behandle de manglende Bepaarelser.

b. Statsrevisionen for 1873—74 vil have at modtage og behandle den grønlandske Missions Regnskab for 1871—72

ansaaes som vedtagne uden Afstemning.

Derefter fattes Statsrevisionens Indstilling angaaende Statsregnskabets § 22, Krigsministeriet, under Forhandling.

Ordføreren: Det vil være det ærede Thing bekendt, at der i Premierlieutenantklassen findes en Del Vakancer, en Tilstand, der jo maa betragtes som meget uheldig for Hæren, og som formentlig er fremkaldt ved tidligere Liders Misgreb, i det Mindste efter min Overbevisning derved, at man i sin Tid nedlagde en i det Hele og Store saa god Institution som den militære Officerskole. Jeg skal imidlertid ikke komme ind derpaa, men kun sige, at denne Mangel paa Premierlieutenanter, dette store Antal Vakancer, som findes i Premierlieutenantklassen, har Krigsministeriet søgt at erstatte ved at tage desto flere Sekondlieutenanter til Tjeneste. Ministeriet har ment, at naar der havde ledige Premierlieutenantnumre, kunde det med de Penge, som derved bleve stillede til dets Raadighed, lønne et Antal Sekondlieutenanter, der omtrent svarede til Antallet af Vakancer. Det foreligger ikke, at der nogensinde har været taget et større Antal Sekondlieutenanter til Tjeneste, end der har været vakante Premierlieutenantnumre; der mangler endog til enhver Tid i dette Finantsaar mindst 5. Ministeriet har til lige ment, at det Antal Sekondlieutenanter, der var det bevilget, kunde det fordele over samtlige Baaben og Korps, uden at man var bunden til det for hvert enkelt Baaben normerede Antal. Begge disse Betragtninger fra Ministeriets Side synes Statsrevisionen i Realiteten at gaa ind paa; den har dog ment, at der har fundet en Overstridelse Sted, hvad Udvalget ikke ret kan se; thi dersom man gaar ud fra først, at Ministeren har Lov til at benytte sine Sekondlieutenanter i hvilket Baaben han vil, og dernæst, at han har Lov til at erstatte de vakante Premierlieutenanter med Sekondlieutenanter, kan man ikke se rettere, end at, hvad der gjælder for den første Klasse af Sekond-

lieutenanter, maa ogsaa gjælde for den sidste; det vilde i alt Fald være meget let at omgaa en modsat Bestemmelse. Men jeg skal ikke opholde mig længere derved, da det vistnok væsentlig har været Statsrevisionen om at gjøre at faae de Oplysninger, som man i den Henseende har ønsket. Statsrevisionen slutter nemlig med at sige, at den forventer at faae fuldstændigere Oplysninger og vil derfor ikke forfølge denne Sag videre. Jeg skal derfor heller ikke dvæle længere derved. — Med Hensyn til Rantonnementsstillæget har Statsrevisionen gjort en Indstilling til Thinget, nemlig at Udgiften paa 888 Rd. 87 Sk. til Rantonnementsstillæget til Officerer og Underofficerer af Sergentklassen, der have været udlagte i Artilleriets Leir paa Amager, passerer. Udvalget er enigt med Statsrevisionen i, at, da der i flere Aar fra de Paa-gjældendes Side er stillet Fordring til Krigsministeriet om at erholde Rantonnementsstillæg, og da de Folk, som ligge i Leir paa Amager, i visse Henseender ere lige saa langt fjernede fra deres Hjem, som de vilde være, hvis de laa i Leir ved Sælb, kunde der nok have været Opfordring for Ministeren til at bringe dette Spørgsmaal frem under Bevillingen af Rantonnementsstillæg. Dette er imidlertid ikke sket, men derimod har Ministeren tilsidt efter indtrængende Opfordringer i det her omhandlede Finantsaar givet efter for det Tryk, der kom fra den paa-gjældende Side, og bevilget dem Rantonnementsstillæg, hvilket Billighed ogsaa synes i høj Grad at tale for. Da der nu i Loven om Daggpenge af 14de Mai 1870 findes en Udtalelse, som synes at give Ministeren Bemyndigelse til at sætte Personer af Hæren paa Rantonnementsfod efter sit Skjøn, og da Kontoen jo isølge sin Natur er kalkulatorisk, samt da Billighed, som sagt, taler for denne Foranstaltning, saa har Udvalget ment, at der ikke var tilstrækkelig Anledning til at gjøre en Indstilling til Thinget om denne Sag, og Udvalget har haabet, at Statsrevisionen maafe heller ikke var fast bestemt paa at fastholde denne Indstilling. Jeg skal nu tillade mig at berøre et Punkt, som ganske vist er af en temmelig formel Natur. Paa Kontoen om de større Bedligeholdsarbejder findes en Overstridelse af en Udgift til en Grundforbedring af Veien til Jodfolkets Skydebaner. En Forbedring af denne Art skulde udføres, og Ministeriet, der har labet afholde den ene Licitation efter den anden, har omsider holdt sig til det laveste Bud; men der er desuagtet paa Grund af de høje Arbejdspriser fremkommet en Overstridelse paa denne Konto. Dertil bemærker Statsrevisionen, at denne Overstridelse „kan passere“. Nu er det jo ganske vist, at, hvad der staar i Betænkningen, men ikke er gjort til et Indstillingspunkt, langtfra har den Betydning, som en viskelig Indstilling om at kunne passere har; men det kan dog ikke negtes, at der i tidligere Tid endog har foreligget Ændringsforslag i dette Thing om at forandre et „kan passere“